

Broj: UP1 03-1-37-2-477-8/24
Datum: 17.4.2025. godine

Na osnovu člana 40. stav (2) tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06, 76/11 i 89/11) i člana 78. Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“ broj 32/02, 102/09 i 72/17), u postupku posrednog inspeksijskog nadzora kod Poreske uprave Republike Srpske u predmetu utvrđivanja zakonitosti zahtijevanja broja lične karte kupaca prilikom reklamacije ili povrata robe u prodavnici, inspektor Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini donosi sljedeće:

RJEŠENJE

- I. Zabranjuje se Poreskoj upravi Republike Srpske da od obveznika fiskalizacije zahtijeva da prilikom izdavanja fiskalnog računa „Promet - Refundacija“ i „Avans – Refundacija“, od kupaca zahtijeva broj identifikacionog dokumenta i isti upisuju u fiskalni račun.
- II. Poreska uprava Republike Srpske dužna je upravne mjere iz tačke I. i II. dispozitiva Rješenja izvršiti bez odlaganja i o preduzetim aktivnostima u vezi izvršenja naložene upravne mjere obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u roku od 15 dana od dana prijema Rješenja.

Образложење

I. Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Agencija) zaprimila je prijave nosilaca podataka u kojima se ukazuje na „neovlašteno traženje ličnih podataka u slučaju povrata robe u prodavnici, gdje se u samom programu fiskalizacije traži broj lične karte kupca Ne kažem da će Poreska uprava zloupotrijebiti brojeve ličnih karata kupaca koji vraćaju kupljene artikle u prodavnicu, ali lično smatram da im ovaj lični podatak nije potreban i da ga oni ne trebaju dobiti za ovu svrhu.“

U jednoj od prijava je navedeno da je podnositeljica prijave predala fiskalni račun koji je imala za kupljeni artikl, nakon čega je prodavac upisivao podatke u program za fiskalizaciju radi povrata novca, kojom prilikom je od nje zatražio broj lične karte. Nevoljko dajući broj lične karte, upitala je da li je to zaista neophodno za povrat robe široke potrošnje i relativno male vrijednosti, na šta je prodavac odgovorio da „to traži sam program“. S tim u vezi, podnositeljica prijave navodi: „Jasno je da moj slučaj nije pojedinačan, jer ovaj program imaju svi trgovci koji imaju nove fisklane kase, te zato smatram da se ovome ne treba pristupiti kao pojedinačnom problemu.... već da se vi kao Agencija pozabavite ovim pitanjem i stanete na stranu građana – kupaca kojima trebate pomoći u zaštiti njihovih ličnih podataka od mogućih zloupotreba.“

~~Agencija je aktom broj: UP1 03-1-37-2-477-2/24xy od 10.12.2024. godine, obavijestila Poresku upravu Republike Srpske (u daljem tekstu: Uprava) da je na osnovu člana 73. stav (3) Zakona o upravi, pokrenut posredni inspeksijski nadzor, te da je potrebno da se izjasne na opisane okolnosti i da Agenciji dostave sljedeće informacije sa dokazima:~~

- Po kom pravnom osnovu se od kupaca koji mijenjaju robu u prodavnici zahtijeva broj lične karte i u koju svrhu se isti zahtijeva i
- Koji je pravni osnov za izdavanje računa Promet-Refundacija koji se izdaje za reklamaciju robe na elektronskom fiskalnom uređaju (EFU) pri čemu se obavezno unosi identifikacija

kupca i to: JIB za pravna lica i broj lične karte ili drugog identifikacionog dokumenta za fizička lica.

Uprava je Agenciji dostavila akt broj: 06/1.01/0401-502.2-14725/2024 od 16.12.2024. godine, u kojem se navodi da predmet fiskalizacije u Republici Srpskoj, obveznici fiskalizacije, postupak fiskalizacije, sadržaj fiskalnog računa, kao i druga pitanja od značaja za fiskalizaciju uređeni su odredbama Zakona o fiskalizaciji („Službeni glasnik Republike Spske“, broj: 15/22). Članom 5. stav 1. Zakona o fiskalizaciji propisano je da je fiskalni račun fiskalni dokument kojim se potvrđuje da je pojedinačno ostvareni promet, uključujući i primljeni avans za budući promet, evidentiran u elektronskom fiskalnom uređaju, dok je stavom 2. ovog člana propisan sadržaj fiskalnog računa.

Dalje se ističe da je prema stavu 5. istog člana navedenog Zakona propisano da ministar finansija donosi pravilnik kojim se propisuju vrste fiskalnih računa, tipovi transakcije, način plaćanja i dostavljanja, kao i pojedinosti ostalih elemenata fiskalnog računa. U skladu sa članom 3. Pravilnika o fiskalnom računu („Službeni glasnik RS“ broj: 48/22 i 29/24) (u daljem tekstu: Pravilnik) obveznik fiskalizacije, putem fiskalnog uređaja, navodi podatak o tipu transakcije koja može biti prodaja i refundacija. Shodno članu 3. stav 4. Pravilnika, refundacijom se smatra tip transakcije koji podrazumijeva povrat uplate ili dijela uplate za promet ili povrat cijelog ili dijela avansa, iz bilo kojeg razloga, kao i tip transakcije koji podrazumijeva vraćanje i zamjenu robe isporučene kupcu robe iz bilo kog razloga, koji sadrži broj identifikacionog dokumenta kupca i poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno relevantnog dokumenta, u smislu člana 5. stav 2. tačka 18) Zakona.

Uprava navodi: „Pored toga, član 12. stav 1. tačka 1. Pravilnika o fiskalnom računu propisuje da obveznik fiskalizacije, preko elektronskog fiskalnog uređaja, na fiskalnom računu iskazuje poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno relevantnog dokumenta iz člana 5. stav (2) tačka 18) Zakona o fiskalizaciji, u slučaju izdavanja fiskalnog računa u okviru koga je naveden podatak o tipu transakcije refundacija iz člana 3. stav 2. tačka 2) ovog Pravilnika, kada se iskazuje poziv na jedinstveni redni broj fiskalnog računa u okviru koga je naveden podatak o tipu transakcije prodaja iz člana 3. stav 2. tačka 1) ovog pravilnika, a na koji se odnosi povrat uplate ili dijela uplate za promet, povrat cijelog ili dijela avansa ili vraćanje i zamjenu robe isporučene kupcu“.

Nadalje, Uprava se poziva na Tehnički vodič koji u tačkama „7.4.2.3, predviđa da povrat novca kupcu za već kupljenu robu ili uslugu ili odustajanje od kupovine u slučaju prethodno plaćenog avansa, obveznik fiskalizacije evidentira izdavanjem fiskalnog računa Promet Refundacija (PR) ili Avans Refundacija (AR), pri čemu obavezno unosi:

- Identifikaciju kupca (JIB za kupca - pravno lice ili preuzetnik, odnosno broj lične karte ili drugog dokumenta kupca – fizičko lice)
- Referencu na Promet Prodaje ili Avans Prodaje ili drugi referentni račun.“

Na kraju odgovora, Uprava zaključuje: „Prema tome, prilikom izdavanja fiskalnog računa „Promet-Refundacija“ i „Avans-Refundacija“, broj identifikacionog dokumenta od kupaca se zahtijeva na osnovu člana 5. stav 2. tačka 18) Zakona o fiskalizaciji i člana 3. stav 4. Pravilnika o fiskalnom računu. Međutim, u datim situacijama, u skladu sa navedenim propisima, od kupca se ne zahtijeva da prodavcu preda, niti da predoči lični identifikacioni dokument, već samo da obvezniku fiskalizacije (prodavcu) usmeno saopšti broj ličnog identifikacionog dokumenta

(lična karta, pasoš i sl.), kako bi se isti, u svrhu dokazivanja činjenice izvršene refundacije novčanih sredstava, upisao na fiskalni račun.“

U provedenom postupku, Agencija je utvrdila sljedeće:

Uprava, putem obveznika fiskalizacije (prodavaca), prikuplja broj identifikacionog dokumenta od kupaca prilikom refundacije novčanih sredstava, radi upisa istog na fiskalni račun „Promet – Refundacija“ i „Avans – Refundacija“.

Prijava je osnovana.

II. Zakon o zaštiti ličnih podataka (u daljem tekstu: Zakon) predstavlja osnovnu legislativu koja neposredno određuje obradu ličnih podataka. Shodno članu 1. Zakona, njegov osnovni cilj je da se svim licima na teritoriji Bosne i Hercegovine, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na privatnost i zaštitu podataka u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose.

Značenje izraza je propisano u članu 3. Zakona, kako slijedi:

„lični podaci znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice koje je identifikovano ili se može utvrditi identitet lica;

nosilac podataka je fizičko lice čiji se identitet može ustanoviti ili identifikovati, neposredno ili posredno, naročito na osnovu jedinstvenog matičnog broja te jednog ili više faktora karakterističnih za fizički, fiziološki, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet tog lica;

obrada ličnih podataka podrazumijeva bilo koju radnju ili skup radnji koje se vrše nad podacima, bilo da je automatska ili ne, a posebno prikupljanje, unos, organizovanje, pohranjivanje, prerađivanje ili izmjenu, uzimanje, savjetovanje, korištenje, otkrivanje prenosom, širenje ili na drugi način omogućavanje pristupa podacima, svrstavanje ili kombinovanje, blokiranje, brisanje ili uništavanje;

kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa.“

Shodno navedenim definicijama, Uprava je kontrolor koji, putem fiskalnih obveznika (prodavaca) zahtijeva od kupaca da saopšte broj identifikacionog dokumenta prilikom refundacije novčanih sredstava, radi upisivanja istog na fiskalni račun „Promet – Refundacija“ i „Avans – Refundacija“.

Prema članu 4. Zakona kontrolor je obavezan da:

„a) lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način;

b) lične podatke koje prikuplja za posebne, izričite i zakonite svrhe ne obrađuje na bilo koji način koji nije u skladu s tom svrhom;

c) obrađuje lične podatke samo u mjeri i obimu koji je neophodan da bi se ispunila određena svrha;

d) obrađuje samo autentične i tačne lične podatke, te da ih ažurira kada je to potrebno;

e) lične podatke koji su netačni i nepotpuni, s obzirom na svrhu zbog koje su prikupljeni ili se dalje obrađuju, izbriše ili ispravi;

f) obrađuje lične podatke samo u vremenskom periodu koji je neophodan da bi se ispunila svrha za koju su podaci prikupljeni;

- g) lične podatke čuva u obliku koji dozvoljava da se nosioci podataka identifikuju ne duže no što je to potrebno za svrhu u koju se podaci prikupljaju ili dalje obrađuju;
- h) obezbijedi da se lični podaci koji su prikupljeni u različite svrhe ne objedinjuju ili kombinuju.“

Princip pravičnosti i zakonitosti podrazumijeva obradu ličnih podataka na osnovu saglasnosti nosioca podataka u smislu člana 5. Zakona ili bez saglasnosti ukoliko je ispunjen jedan od uslova iz člana 6. Zakona. Shodno odredbama člana 6. Zakona, kontrolor može obrađivati lične podatke bez saglasnosti nosioca ličnih podataka ako je ispunjen jedan od sljedećih uslova:

- „a) ako vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrđene zakonom;
- b) ako je neophodno da nosilac podataka na vlastiti zahtjev pristupi pregovorima o ugovornom odnosu ili da se ispune obaveze koje su dogovorene s kontrolorom;
- c) ako je neophodno da se zaštite vitalni interesi nosioca podataka mora se bez odgađanja pribaviti saglasnost nosioca podataka ili se mora prekinuti obrada podataka, a prikupljeni podaci moraju se uništiti;
- d) ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se izvršava u javnom interesu;
- e) ako je neophodna zaštita zakonitih prava i interesa koje ostvaruje kontrolor ili treća strana, i ako ova obrada ličnih podataka nije u suprotnosti s pravom nosioca podataka da zaštiti vlastiti privatni i lični život;
- f) ako je neophodno za izvršavanje legitimnih aktivnosti političkih stranaka, udruženja građana, sindikalnih organizacija i vjerskih zajednica osim gdje prevladavaju interesi za osnovna prava i slobode nosioca podataka nad aktivnostima, posebno pravo na privatnost u odnosu na obradu ličnih podataka.“

Za obradu ličnih podataka kupaca prilikom refundacije novčanih sredstava i izdavanja fiskalnog računa „Promet – Refundacija“ i „Avans – Refundacija“, primjenjiv je uslov iz 6. stav (1) tačka a) Zakona, prema kojem kontrolor može obrađivati lične podatke bez saglasnosti nosioca podataka: „ako vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrđene zakonom“.

U skladu sa principom pravičnosti i zakonitosti, u ovoj pravnoj stvari relevantni su sljedeći propisi:

- Zakon o fiskalizaciji („Službeni glasnik RS“ broj 15/22),
- Pravilnik o fiskalnom računu („Službeni glasnik RS“ broj 48/22 i 29/24).

Zakon o fiskalizaciji u članu 5. stav (2) propisuje da fiskalni račun obavezno sadrži:

- 1) vrstu računa, 2) tip transakcije, 3) naziv obveznika fiskalizacije, jedinstvenu oznaku poslovnog prostora i mjesta prometa, 4) jedinstveni identifikacioni broj (JIB) obveznika fiskalizacije, 5) JIB pravnog lica ili lica koje samostalno obavlja djelatnost ako je korisnik isporučene robe i pruženih usluga, odnosno robe i usluga koje će biti isporučene ili pružene u slučaju primljenih avansa, 6) naziv, količinu, jedinicu mjere, cijenu po jedinici mjere, oznaku poreske stope i vrijednost evidentiranog prometa robe, odnosno usluga, 7) iznos popusta, ukoliko postoji, 8) specifikaciju poreskih stopa, 9) iznos poreza po poreskim stopama, 10) ukupan iznos poreza, 11) vrijednost prometa po poreskim stopama, 12) ukupnu vrijednost evidentiranog prometa, ukupan iznos za uplatu (uz napomenu ako je plaćanje izvršeno putem avansa), način plaćanja (gotovinom, čekom, karticom, bezgotovinski i sl.), uplaćen iznos i iznos razlike za povraćaj kupcu robe, odnosno usluga, 13) dan, mjesec, godinu, sat, minut i sekud

sačinjavanja fiskalnog računa, 14) jedinstveni redni broj fiskalnog računa, 15) jedinstveni redni broj fiskalnog računa po vrsti računa i tipu transakcije, 16) identifikacioni broj operatera elektronskog sistema za izdavanje računa, 17) QR kod (skraćenica od engl. Quick Response kod, odnosno kod za brzi odgovor) za verifikaciju, koji sadrži sve elemente elektronskog potpisa kada se štampa fiskalni račun ili hiperlink za verifikaciju kada se fiskalni račun izdaje u elektronskoj formi, 18) poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno drugog relevantnog dokumenta, ukoliko postoji potreba, 19) GTIN broj - globalni broj trgovinske jedinice (skraćenica od engl. Global Trade Item Number) ili drugi broj kojeg poreski obveznik koristi za jedinstvenu identifikaciju trgovinskih jedinica (dobara ili usluga) ukoliko ne postoji GTIN broj.“ U stavu (5) istog člana je propisano da ministar finansija donosi pravilnik kojim se propisuju vrste fiskalnih računa, tipovi transakcije, načini plaćanja i dostavljanja, kao i pojedinosti ostalih elemenata fiskalnog računa.

U članu 11. Zakona o fiskalizaciji je propisano da je obveznik fiskalizacije dužan da u momentu prometa svaki račun obradi posredstvom procesora fiskalnih računa i bezbjednosnog elementa, kao i da Poreskoj upravi dostavlja podatke o izdatim fiskalnim računima putem stalne internet veze u realnom vremenu u trenutku prometa.

Pravilnik o fiskalnom računu u članu 2. propisuje da obveznik fiskalizacije, putem fiskalnog uređaja, može izdati jedan od dvije vrste računa, i to račun za promet ili račun za avans, gdje se račun za promet smatra fiskalni račun koji se izdaje radi evidentiranja ostvarenog prometa robe, odnosno usluga.

Shodno članu 3. ovog Pravilnika, obveznik fiskalizacije, putem elektronskog fiskalnog uređaja, navodi podatak o tipu transakcije koji može biti prodaja, refundacija ili poništavanje računa. Refundacijom se smatra tip transakcije koji podrazumijeva povrat uplate ili dijela uplate za promet ili povrat cijelog ili dijela avansa, iz bilo kog razloga, kao i tip transakcije koji podrazumijeva vraćanje i zamjenu robe isporučene kupcu iz bilo kog razloga koji sadrži broj identifikacionog dokumenta kupca i poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno relevantnog dokumenta u smislu člana 5. stav (2) tačka 18) Zakona o fiskalizaciji.

III. U izjašnjenju Uprave je navedeno da se broj identifikacionog dokumenta prilikom izdavanja fiskalnog računa „Promet – Refundacija“ i „Promet – Avans“, od kupaca zahtijeva na osnovu člana 5. stav (2) tačka 18) Zakona o fiskalizaciji i člana 3. stav (4) Pravilnika o fiskalnom računu.

Također je navedeno da povrat novca kupcu za već kupljenu robu ili uslugu ili odustajanje od kupovine u slučaju prethodno plaćenog avansa, obveznik fiskalizacije evidentira izdavanjem fiskalnog računa pri čemu obavezno unosi broj lične karte ili drugog identifikacionog dokumenta kupca (fizičko lice). U datim situacijama, od kupca se ne zahtijeva da prodavcu preda niti da predoči lični identifikacioni dokument, već samo da obvezniku fiskalizacije usmeno saopšti broj ličnog identifikacionog dokumenta (lična karta, pasoš i sl.), kako bi se isti upisao u fiskalni račun u svrhu dokazivanja činjenice izvršene refundacije novčanih sredstava.

Dakle, nesporno je da Uprava zahtijeva, posredstvom fiskalnih obveznika, od kupaca da daju broj identifikacionog dokumenta prilikom refundacije novčanih sredstava, kako bi se isti upisao u fiskalni račun. Međutim, odredbe Zakona o fiskalizaciji i Pravilnika o fiskalnom računu na koje se poziva Uprava, ne predstavljaju pravni osnov takve obrade ličnih podataka kupaca:

Naime, Zakon o fiskalizaciji u članu 5. jasno propisuje obavezne elemente, odnosno sadržaj fiskalnog računa, ne praveći razliku između prvobitno izdatog fiskalnog računa i fiskalnog računa sačinjenog prilikom refundacije.

Član 5. stav (2) tačka 18) Zakona o fiskalizaciji propisuje da je jedan od elemenata fiskalnog računa „*poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno drugog relevantnog dokumenta, ukoliko postoji potreba*“. Na ovu odredbu upućuje član 12. stav (1) tačka 1) Pravilnika o fiskalnom računu koji propisuje da obveznik fiskalizacije na fiskalnom računu iskazuje poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno relevantnog dokumenta u slučaju izdavanja fiskalnog računa u okviru koga je naveden podatak o tipu transakcije refundacija, kada se iskazuje poziv na jedinstveni redni broj fiskalnog računa u okviru koga je naveden podatak o tipu transakcije prodaja, a na koji se odnosi povrat uplate ili dijela uplate za promet, povrat cijelog ili dijela avansa ili vraćanje i zamjenu robe isporučene kupcu.

Zakon o fiskalizaciji u članu 5. ne propisuje broj identifikacionog dokumenta kao obavezan element fiskalnog računa, kao ni da je za izdavanje fiskalnog računa potrebno da se izvrši uvid u identifikacioni dokument i da se takva činjenica konstatuje u računu. Poziv na broj drugog fiskalnog računa ili drugog relevantnog dokumenta iz tačke 18) navedenog člana se ne može prihvatiti kao broj identifikacionog dokumenta. Naime, Zakonom o fiskalizaciji je fiskalni račun jasno definisan kao fiskalni dokument kojim se potvrđuje da je pojedinačno ostvareni promet, uključujući i primljeni avans za budući promet, evidentiran u elektronskom fiskalnom uređaju.

Identifikacioni dokument je isprava izdata od strane nadležnog organa u svrhu dokazivanja činjenica navedenih u istoj, kao što su na primjer identitet nosioca dokumenta, datum, rođenja, područje stanovanja i drugo. Između ostalog, u identifikacione dokumente spadaju lična karta, putna isprava, vozačka dozvola.

Dakle, broj identifikacionog dokumenta nije fiskalni račun niti se može prihvatiti kao drugi relevantan dokument, jer kao takav nije jasno i precizno definisan. Pod drugim relevantnim dokumentom se može smatrati jedino drugi finansijski dokument relevantan za konkretnu situaciju. Osim toga, upisivanje broja identifikacionog dokumenta kupca na fiskalni račun nije od značaja za ostvarivanje refundacije novčanih sredstava niti može imati uticaja na taj postupak, pa je i obrada ovog ličnog podatka ne samo nezakonita već i nesvrshodna.

Član 3. stav (4) Pravilnika o fiskalnom računu definiše pojam refundacije kao tip transakcije koji podrazumijeva povrat uplate ili dijela uplate za promet ili povrat cijelog ili dijela avansa, iz bilo kog razloga, kao i tip transakcije koji podrazumijeva vraćanje i zamjenu robe isporučene kupcu iz bilo kog razloga, koji sadrži broj identifikacionog dokumenta kupca i poziv na broj drugog fiskalnog računa, odnosno relevantnog dokumenta u smislu člana 5. stav (2) tačka 18) Zakona o fiskalizaciji.

Pravilnik o fiskalnom računu, kao akt niže pravne snage, ne može predstavljati pravni osnov za obradu broja identifikacionog dokumenta u fiskalnom računu, kako Uprava ističe „u svrhu dokazivanja činjenice izvršene refundacije novčanih sredstava“, obzirom da to nije propisano Zakonom o fiskalizaciji. Pravilnik o fiskalnom računu je provedbeni akt Zakona o fiskalizaciji i njime se ne mogu propisati strožiji uslovi ili veći teret za kupce i/ili fiskalne obveznike prilikom refundacije novčanih sredstava od onih koji su već propisani Zakonom o fiskalizaciji.

Poseban značaj ovdje ima obrada broja lične karte imajući u vidu odredbe Zakona o ličnoj karti državljana Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 32/01, 16/02, 53/07, 56/08 i 18/12), koji u članu 2. stav (1) propisuje da državljanin može imati samo jednu ličnu kartu i nije dužan da je da na uvid ako to nije predviđeno zakonom. Zakon o fiskalizaciji ne propisuje broj identifikacionog dokumenta kao obavezan element fiskalnog računa niti da je za izdavanje fiskalnog računa potrebno da se izvrši uvid u identifikacioni dokument i da se takva činjenica konstatuje u računu.

Iako je Uprava navela da se u određenim situacijama ne zahtijeva vršenje uvida u identifikacioni dokument, već je dovoljno da kupac sam saopšti takav podatak fiskalnom obvezniku, to ne utiče na činjenicu da je takva obrada broja identifikacionog dokumenta nezakonita, obzirom da nije propisana Zakonom o fiskalizaciji. Osim toga, upitna je tačnost podatka koju kupac saopšti fiskalnom obvezniku bez izvršenog uvida u identifikacioni dokument, pa se ovdje postavlja pitanje svrhe upisivanja broja identifikacionog dokumenta u fiskalni račun i tačnosti takvih podataka.

U izjašnjenju Uprave je navedeno da je svrha upisivanja broja identifikacionog dokumenta kupaca u fiskalni račun prilikom refundacije, dokazivanje činjenice izvršene refundacije novčanih sredstava.

Međutim, navedena svrha opisane obrade broja identifikacionog dokumenta je neprihvatljiva, budući da se refundacija novčanih sredstava može izvršiti i bez upisivanja tog podatka u fiskalni račun. Ovakva obrada ličnih podataka kupaca otvara niz pitanja, između ostalog, da li to znači da Uprava vrši kontrolu rada fiskalnih obveznika na način da nezakonito obrađuje lične podatke kupaca provjerom njihovih podataka koji su u zvaničnim evidencijama nadležnih organa. Pitanje je kako će provjera identiteta kupca na osnovu broja identifikacionog dokumenta potvrditi ili osporiti zakonitost rada fiskalnog obveznika, te da li uskraćivanje broja identifikacionog dokumenta od strane kupca znači onemogućavanje da refundira novčana sredstva kod fiskalnog obveznika, iz bilo kojeg razloga.

Dakle, evidentno je da prikupljanje broja identifikacionog dokumenta kupaca, osim što nije zakonito, takva obrada ličnih podataka kupaca nije ni svrsishodna.

Tehnički vodič na koji se poziva Uprava, nije pravni osnov za obradu ličnih podataka kupaca, te se isti neće razmatrati

Na osnovu naprijed navedenog utvrđeno je da Uprava kao kontrolor, putem fiskalnih obveznika, zahtijeva od kupaca da saopšte broj identifikacionog dokumenta prilikom refundacije novčanih sredstava, radi upisivanja istog na fiskalni račun „Promet – Refundacija“ i „Avans – Refundacija“ na koji način postupa suprotno odredbama Zakona o fiskalizaciji, na koji način je došlo do povrede principa pravičnosti i zakonitosti iz člana 4. tačka a) Zakona.

Shodno navedenom, na osnovu člana 40. stav (2) tačka a) Zakona i člana 78. Zakona o upravi, riješeno je kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Pravna pouka: Protiv ovog rješenja Poreska uprava Republike Srpske može izjaviti žalbu direktoru Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u roku od 8 dana od dana prijema Rješenja

I n s p e k t o r

xuxu

Dostaviti:

- Poreska uprava Republike Srpske
Trg Republike Srpske br. 8
78 000 Banjaluka
- spis predmeta